

mindre bemidlede Folk, der enten selv have smaa Jordlodder, som de delvis benytte til Tobaksdyrkning, eller modtage til Dyrkning af større Jordbrugere mindre Stykker Jord, som Eieren selv behandler med alt det Arbejde, hvortil udfordres Heste og Vogn, samt med Tillæg af Gjødning, medens Plantøren besørger det øvrige Arbejde imod som Vederlag herfor at oppebære Halvdelen af det Beløb, der indkommer ved Salg af den paa Jorden aflede Tobak. Det er kun ved den yderste Omhu, og ved at Tobaksplantøren benytter hele sin Familie, Kone og Børn, til Udførelsen af Arbejdet, at det kan lykkes at tjene noget Mere end en almindelig Dagleier, men det er ingenlunde, fordi Tobakken giver et overdrevent stort Udbytte, og en af de væsentligste Grunde til, at Tobaksdyrkingen har holdt sig her i Byen er den, at de fleste Plantører nu engang ere opdragne ved denne Art Agerbrug og ikke have lært Andet, ligesom de efterhaanden have anvendt deres Spareffillinger dels til Indkjøb af smaa Jordlodder, dels til Indrettelse af Huuse m. m. vedrørende Tobaksavlningen, og medens Jordlodderne ere for smaa til at drives som egentlige Agerbrug, ere de nævnte Bygninger værdiløse, naar Tobaksdyrkingen ikke vedligeholdes.

Da Tobaksavlningen hidtil har været anset som et stort Gode for Landet, idet den er bleven indrømmet mange Begunstigelser, have Plantørerne ikke betænkt sig paa at offere Alt, hvad de have kunnet sammenstrabe, til Indkjøb af Jord, der paa Grund af de særlige Forhold, navnlig af Hensyn til, at Jorden er kjøbt i mindre Stykker, er bleven betalt langt dyrere paa Fredericia By's Mark end sandsynligvis noget andet Sted i Landet, og dersom Tobaksdyrkning nu mod Forventning skulde blive forbudt, vilde mange af disse Plantører blive fuldstændig ruinerede og bragte i stor Glendighed, thi vel tilbyder det af Regjeringen forelagte Lovudkast at erstatte de Bygninger og Indretninger, der som Følge af Forbudet blive oversflødige, men der vil neppe kunne blive Tale om Erstatning for det Tab, der lides ved, at Tobaksplantørerne, hvis Forbudet træder i Kraft, ere i Besiddelse af Jord, som de have betalt i dyre Domme, og som de da ikke have noget som helst Brug for, og vi formaa ikke at skjønne, hvad der skal blive af det store Antal Familiefædre, der ikke have lært noget som helst Andet end Tobaksdyrkning, thi at erstatte dem det Tab, som følger af, at der ikke haves Anvendelse for deres Arbeidskraft, lader sig selvfølgelig ikke udføre.

Selv om det nu ved en ny Toldlov maatte blive bestemt, at der paalægges en større Indførelstold paa Tobak end hidtil, vil dette neppe faae nogen overordentlig stor Indflydelse paa Prisen paa den indenlandske Tobak, der nu sælges for 16 à 18 Kr. pr. 100 Pbd., medens Tolden af udenlandsk Tobak med Tillæg af Krigsskat for Tiden udgjør noget over 14 Ore pr. Pbd., og der maa formentlig tages væsentlig Hensyn til den synkende Værdi, Bengene i de senere Aar i det Hele taget have faaet. Forbrug af Tobak er nu næsten bleven en Nødvendighed for den arbejdende Klasse, og det er kun denne, der forbruger den indenlandske Tobak, og det vil derfor formentlig forvolde denne Klasse af Medborgere en betydelig forøget Udgift, dersom Dyrkning af den indenlandske Tobak forbydes, og den saaledes bliver henvist til at forstaafe sig den dyre udenlandske Tobak. Vi kunne ikke negte, at det ser i høieste Grad besynderligt ud, at ville forbyde Dyrkingen af Tobak, medens der iøvrigt i den danske Lovgivning ikke findes noget som helst andet Exempel paa, at en Mand er indskrænket i Benyttelsen af sine Jorder til Dyrkning af Landprodukter, og det ser saa meget besynderligere ud, som Dyrkning af andre Landprodukter, som f. Ex. Citrierodder, Sukkerodder, Humle, uhindret kan finde Sted, endssjøndt der af Indførelsen af lignende Artikler svares Told, og idet vi særlig maa formene, at Plantørerne i Fredericia af de foran fremhævede Grunde have et berettiget Krav paa, at Forbudet mod Tobaksdyrkning ikke kommer til at træde i Kraft, tillade vi os underdanigst at anbefale denne Sag til det høie Folkethings gunstige Overveielse.

3. Fra Bestyrelsen for de danske Sukkerfabriker en Fremstilling angaaende en formentlig praktisk og retsferdig Bestatning af Sukker. (Indbragt den 23de Februar 1883 af Folkethingsmanden for Præstø Amts 6te Valgfreds, Bøffen.)

Fremstillingen er saalydende:

Alle i Handelen gaaende Sukkere bestaa af: 1. „Sukker i Form af Korn“, 2. „Sukker i Form af Sirup“ og 3. Urenheder af mekanisk Natur, og det er det indbyrdes